

Við börnin.

Eftir séra *Steindór* heitinn *Briem*.
(Lag: Sólin ljóma sínum skrydd.)

1. Komið hingað, kærur börn;
komið hérna út á völlinn;
skóðið þessa skæru tjörn,
skóginn, engið, lækinn, fjöllin;
skóðið jörð og himin, haf;
hver var sá, er þetta gaf?
2. Enginn maðr gat það gjört,
glögt það vér á öllu sjáum;
sannleik þennan sólin björt
sýnir best, ef að vér gáum.
Hver gaf oss á loftið ljós,
lit á þessa fögru rós?
3. Skóðið blómin, blá og gul,
bleik og rauð um allan hólinn;
upp þau ljúkast ár-risul,
öll þau vekur blessuð sólin.
Allur þessi skróði' og skraut
skreytir sérhvern hól og laut.
4. Heyrið þið ei einhvern óm
uppi' í lofti — fugla kliðinn —?
Einnig þeir með þýðum róm